

talelser, der er fremkommet, gøre opmærksom paa, at Statsministeren i de 4 bekendte Døgn, Statsminister Liebe, har i en Erklæring, som er offentliggjort i alle Blade, udtalt, at der om Formiddagen den 29. Marts, da Ministeriet Zahle afskedigedes, hvorefter der udgik officiel Meddelelse derom, ikke forelaa nogen Afskedigelse fra Kongens Side, som havde konstitutionel Gyldighed efter Grundlovens § 12. Disse Udtalelser om, hvad der foregik den 29. Marts, maa ganske staa for den tidligere Statsministers Regning. Det forekommer mig, at han ved denne Udtalelse og i øvrigt ved at udfærdige Afskedigelsen af Ministeriet Zahle under 30. Marts, skønt der under 29. Marts var udgaaet officiel Meddelelse derom, har blot stillet Kronen paa en ganske forunderlig Maade.

Derefter traadte vi saa ind i Generalstrejkens Tegn, og det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) har sagt, at det, som det herefter drejer sig om, er, om det skal være Forfatningen, som raader, eller om saadanne Midler skal kunne anvendes til Fremtvængelse af politisk Magt.

Om det skal være Forfatningen, der skal raade! Jeg har set forskellige Udtalelser i Anledning af Ministeriet Zahles Afskedigelse, gaende ud paa at henvise til den Grundlovsparagraf, som siger, at Kongen frit har Ret til at vælge og afskedige sine Ministre. Jeg har set Venstremænd anvende denne Paragraf. Det er en Arv, de har optaget. Da i sin Tid denne Paragraf blev anvendt efter sin Ordlyd, vendte Venstre sig med Foragt imod de Konservative, de gamle Højremænd, som benyttede den til Forsvar for Provisoriet her i Landet.

Om det skal være Forfatningen, der skal raade? Ja, det skal være Forfatningen, der skal raade her i Landet, og det skal være den Statsskik, som er fastslaaet i den ene Kundgørelse efter den anden, der skal raade her i Landet. Hvis det ærede Medlem vil se tilbage paa, hvad der er sket, vil han se, at hvad Socialdemokraterne ved Proklamering af Generalstrejken har hidført, er dette, at vi i Dag sidder her i dette Ting og taler om Sagerne og er i Stand til at fortsætte det Valglovsarbejde, som blev afbrudt ved den

Krise, hvis Instrumenter jeg har skildret. Det ærede Medlem anvendte det Skuespilertalent, han er i Besiddelse af, til at pointere en Sætning: at der var ikke den allersvageste Forbindelse mellem Socialdemokratiet og de Radikale med Hensyn til Generalstrejken. Den tidligere Statsminister og jeg har allerede offentlig udtalt os derom. Jeg kan yderligere udtale, at Proklameringen af Generalstrejken i dens første Form, da den os ganske uafvidende blev besluttet, indeholdt noget, som var og maatte være os imod, nemlig Kravet om Genindsættelsen af Ministeriet Zahle. Det ærede Medlem fra Skern mente altsaa, at Socialdemokratiet ved at opstille dette Krav ligesom havde demonstreret en Ejendomsret over Ministeriet. Jeg antager, at hvad der saaledes gav sig Udtryk, var Vreden over at se Forfatningen behandlet paa den Maade, hvorpaa den blev behandlet, Vreden over at se Arbejdernes Fører, og Sønderjydernes Fører blive trængt saaledes ud af dansk Politik, som det skete den Dag. Jeg antager, at dette har været Grunden til, at de sagde noget, som de senere erkendte maatte fraviges, ogsaa fordi alle Medlemmer af Ministeriet Zahle ikke ønskede — det kan jeg sige paa alle mine Partikollegers Vegne — at vende tilbage til Amalienborg i Kraft af noget som helst andet end Stemmeseddelen.

Dette har vi hævdet overfor de Bestræbelser, som senere udfoldede sig i Byen af fremtrædende Mænd udenfor vort Parti. Jeg ved meget vel, at der paa et vist Tidspunkt var Mænd, som arbejdede for at løse den Liebeske Krise ved at tilvejebringe et Ministerium, der var halvt Forretnings- og halvt politisk Ministerium, og som nævnte, at nogle Medlemmer af Ministeriet Zahle maatte have Sæde deri; ogsaa jeg er blevet nævnt som en af dem, der af Hensyn til den Lov, vi behandler i Dag, maatte have Sæde i dette Ministerium. Men jeg har, da jeg erfarede dette, sagt til disse Mænd det, jeg har sagt i Dag, at efter min Mening var der ingen anden Løsning paa Krisen end den, som nu foreligger, nemlig Udnævnelser af det høje Ministerium, som har Plads her i Dag.

Men naar man nu hører den For-